26/12/2021

Μητροπολίτης Καστορίας: «Γιατί ο κόσμος φοβάται τον γεννηθέντα Χριστό;»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας

Για το πολύτιμο δώρο της χριστοειδούς ειρήνης και το πώς αυτό αποκτάται κάνει λόγο στο Χριστουγεννιάτικο Μήνυμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καστορίας κ. Καλλίνικος, ευχόμενος σε κλήρο και λαό με όλη του την καρδιά: «ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ πού ὑπερέχει κάθε νοῦ, νά φρουρήσει τίς καρδιές σας καί τά νοήματά σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Φιλιπ. δ΄, 7) καί «ὁ Θεός τῆς ἀγάπης καί εἰρήνης νά εἶναι μαζί σας» (Β΄ Κορ. ιγ΄, 11). Ο Σεβασμιώτατος μιλώντας για την ειρήνη, όπως νοηματοδοτείται στην Εκκλησία μας, αναρωτιέται για ποιο λόγο ο κόσμος μας φοβάται τον γεννηθέντα Χριστό, που δίδαξε να αγαπάμε τους εχθρούς μας, αναφέροντας χαρακτηριστικά

πως στην Δύση τον έχουν εκβάλει ακόμα και από τη Φάτνη, αφήνοντάς την κενή…

Διαβάστε την εγκύκλιο των Χριστουγέννων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας:

ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

διά τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας

πρός τό χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ’ Ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

——————————————-

Ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Μᾶς ἀξιώνει ὁ Θεός τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης νά ζήσουμε καί νά ἑορτάσουμε καί ἐφέτος τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, νά προσκυνήσουμε καί ἐφέτος τήν Παρθένο Μητέρα μέ τό θεῖο Βρέφος.

Γεννᾶται ὁ Χριστός, μικρό Βρέφος στήν φάτνη, καί μᾶς προσφέρει δῶρα, ἄπειρα δῶρα.

Τό πρῶτο καί μεγάλο δῶρο, τό κατ᾽ ἐξοχήν Δῶρο, εἶναι αὐτός ὁ Ἴδιος, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ πού γεννᾶται ὡς ἄνθρωπος. Τά ἄλλα δῶρα εἶναι οἱ ἀρετές πού τόν δορυφοροῦν: ἡ ἀγάπη, ἡ ἐλπίδα, ἡ πίστη, ἡ χαρά καί ὅλες οἱ ἄλλες χριστοειδεῖς ἀρετές.

Μεταξύ αὐτῶν εἶναι καί ἡ χριστοειδής εἰρήνη, τό «γλυκύ πρᾶγμα καί ὄνομα», τήν ὁποία τόσο ἔχουμε ἀνάγκη, τόσο ἐπιζητοῦμε καί ποθοῦμε, καί ἡ ὁποία ὑμνήθηκε ἀπό τούς ἀγγέλους κατά τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ: «δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. β΄, 14).

Πῶς ὅμως ἐννοεῖται ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ; Τί προβάλλει καί τί διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας γιά τήν εἰρήνη;

Σέ ἕνα ἀπό τά τροπάρια-εἱρμό τοῦ πρώτου κανόνος τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, τόν ὁποῖο συνέταξε ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ ποιητής, ὑμνοῦμε τόν Θεό μας ὡς Θεό τῆς εἰρήνης καί πατέρα τῆς ἀγάπης καί Τόν δοξολογοῦμε γιατί μᾶς ἔστειλε τόν Ἄγγελο-ἀγγελιοφόρο τῆς μεγάλης βουλῆς-θελήσεώς Του, ὁ Ὁποῖος μᾶς παρέχει τήν εἰρήνη καί ἀπό τόν

Ὁποῖον ὁδηγούμαστε στό φῶς τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ.

«Θεός ὤν εἰρήνης, πατήρ οἰκτιρμῶν, τῆς Μεγάλης Βουλῆς σου τόν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν, ὅθεν θεογνωσίας πρός φῶς ὁδηγηθέντες ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε».

Δηλαδή: «Ἐσύ πού εἶσαι ὁ Θεός τῆς εἰρήνης καί ὁ Πατέρας τῶν οἰκτιρμῶν, ἔστειλες σέ ἐμᾶς τόν Ἄγγελο τῆς Μεγάλης Βουλῆς σου, αὐτόν πού παρέχει τήν εἰρήνη, γι’ αὐτό κι ἐμεῖς πού ἀφυπνιστήκαμε ἀπό τήν νύκτα τῆς ἀγνωσίας καί ὁδηγηθήκαμε πρός τό φῶς τῆς γνώσης τοῦ Θεοῦ, σέ δοξολογοῦμε, Φιλάνθρωπε».

Ὁ Θεός εἶναι ἀπρόσιτος καί ἄγνωστος ὡς πρός τήν οὐσία Του, ἀλλά εἶναι γνωστός καί προσιτός ὡς πρός τίς ἐνέργειές Του. Γνωρίζοντας τόν Θεό ἀπό τίς ἐνέργειές Του, Τόν γνωρίζουμε ὡς Φῶς, ὡς Ἀγάπη, ὡς Εἰρήνη. Τό κατ᾽ ἐξοχήν Φῶς, τήν κατ᾽ ἐξοχήν Ἀγάπη, τήν κατ᾽ ἐξοχήν Εἰρήνη.

Γι᾽ αὐτό καί μποροῦμε νά Τόν ὀνομάζουμε Θεό εἰρήνης καί Πατέρα οἰκτιρμῶν, δηλαδή Πατέρα τῆς ἀγάπης.

Ὡς Θεός εἰρήνης καί ἀγάπης, ὁ Πατέρας ἔστειλε σέ μᾶς, τούς ἀνθρώπους, τόν Ἄγγελο, τόν Ἀγγελιοφόρο τῆς Μεγάλης Βουλῆς Του, τοῦ Μεγάλου θελήματος καί σχεδίου Του. Ὁ Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος γίνεται ἄνθρωπος ὥστε οἱ ἄνθρωποι νά εἶναι ὅμοιοι μέ τόν Θεάνθρωπο Χριστό.

Μέ τήν ἐνσάρκωσή Του καί τήν Γέννησή Του ὁ Χριστός μᾶς παρέχει τήν εἰρήνη Του καί μᾶς ὁδηγεῖ στήν γνώση τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ δέν μποροῦμε νά γνωρίσουμε τόν Θεό μέ ἄλλον τρόπο, παρά μόνον μέσα ἀπό τόν Χριστό, σύμφωνα μέ τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου πού εἶδε τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ: «Θεόν οὐδείς ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενής υἱός ὁ ὢν εἰς τόν κόλπον τοῦ πατρός, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο» (Ἰω. α΄, 18).

Ὁ Χριστός εἶναι ἡ εἰρήνη μας, σύμφωνα μέ τόν λόγο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρός τούς Ἐφεσίους. Εἶναι Αὐτός πού εὐαγγελίσθηκε τήν εἰρήνη, στούς ἐγγύς καί τούς μακράν, Αὐτός πού κατήργησε τήν ἐχθρότητα τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό στήν δική Του σάρκα, πού συμφιλίωσε τόν ἄνθρωπο μέ τόν Θεό, πού κατέρριψε τό μεσότειχο τοῦ φραγμοῦ καί ἔκτισε ἕναν νέο ἄνθρωπο (Ἐφ. β’, 15-17). Ὁ Χριστός ἐνοποίησε τόν ἄνθρωπο ἐσωτερικά καί τοῦ χάρισε τήν ψυχική εἰρήνη.

Ἐπειδή ὅμως ὁ Θεός σέβεται τήν ἐλευθερία μας ἀκόμη καί ὅταν μᾶς προσφέρει τά δῶρα Του, αὐτό τό δῶρο τῆς εἰρήνης τό ἀπολαμβάνει ὁ ἄνθρωπος πού ἀποζητᾶ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ μέ τήν προσευχή, ζεῖ μέσα

στήν Ἐκκλησία μέ τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ, μετέχει τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ κατόπιν προετοιμασίας καί χριστοποιεῖται, δηλαδή κατορθώνει, μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ, τό καθ᾽ ὁμοίωση.

Ὁ ἄνθρωπος ὅταν γίνεται Χριστιανός, δηλαδή μαθητής τοῦ Χριστοῦ, ὅταν λαμβάνει τήν εἰρηνική καί εἰρηνοποιό Χάρη τοῦ Χριστοῦ στήν καρδιά του, τότε εἶναι εἰρηνικός καί εἰρηνοποιός καί μετέχει τοῦ μακαρισμοῦ τοῦ Χριστοῦ «μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοί υἱοί Θεοῦ κληθήσονται» (Ματθ. ε΄, 9), λαμβάνει δηλαδή τήν υἱοθεσία.

Αὐτή εἶναι ἡ εἰρήνη πού ἔφερε ὁ Ἄρχοντας τῆς εἰρήνης, ὁ Χριστός, στόν κόσμο καί αὐτήν τήν εἰρήνη ὕμνησαν οἱ Ἄγγελοι κατά τήν Γέννησή Του.

Συνήθως ὅμως ἐμεῖς ὀνομάζουμε εἰρήνη τήν ἀπουσία τοῦ πολέμου, τήν παύση τῶν ἐχθροπραξιῶν. Εἶναι καί αὐτό, βέβαια, ἕνα μεγάλο ἀγαθό, ἀφοῦ ὁ πόλεμος εἶναι μεγάλο ἁμάρτημα καί ἡ μεγάλη τραγωδία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλ᾽ ὅμως ὁ κόσμος μας ὑποφέρει ὄχι μόνον ἀπό ἔνοπλες συγκρούσεις ἀλλά καί ἀπό πολέμους κάθε μορφῆς, τούς ὁποίους δημιουργοῦν τά πάθη τῶν ἀνθρώπων, ὁ φόβος τοῦ θανάτου καί ὁ διάβολος. Πολέμους κοινωνικούς, πολιτιστικούς, ἰδεολογικούς, οἰκονομικούς, βιολογικούς, ὑγιεινομικούς, ἠλεκτρονικούς, ψυχολογικούς πολέμους, καί οὕτω καθεξῆς.

Ἀλλά καί ὅταν ὑπάρχει ἐξωτερική εἰρήνη, συνδυάζεται μέ μιά ἔχθρα καί ἀποστασία πρός τόν Θεό.

Καί τό ἐρώτημα εἶναι, γιατί ὁ σύγχρονος κόσμος, πού ζεῖ μέσα σέ μιά συνεχῆ ποικιλόμορφη ἐμπόλεμη κατάσταση, φοβᾶται τόν Θεό τῆς εἰρήνης; Γιατί φοβᾶται τό μικρό θεῖο Βρέφος τῆς Βηθλεέμ καί τό ἐξέβαλε καί ἀπό αὐτή τήν ταπεινή Του φάτνη, ὥστε στήν Δύση τά Χριστούγεννα νά ἑορτάζονται μέ κενή τήν Φάτνη; Γιατί ὁ κόσμος φοβᾶται τόν γεννηθέντα Χριστό πού μᾶς δίδαξε νά ἀγαπᾶμε τούς ἐχθρούς μας;

Ἐμεῖς, ὅμως, ἀγαπητοί ἀδελφοί, νά ἀναζητοῦμε τήν θεραπεία μας ἀπό τά πάθη, νά ποθοῦμε νά γινόμαστε ἄνθρωποι τῆς εἰρήνης, πού θά γεμίζουμε ἀπό χαρά γιά τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, πού ὀρθρίζουμε προσευχόμενοι τήν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων γιά νά ὑμνήσουμε τήν ἐνυπόστατη Εἰρήνη καί ἐπαναλαμβάνουμε μέ θεία ἔμπνευση τούς ἀνεπανάληπτους λόγους τῶν θείων ὑμνολόγων. Ἄς μοιάζουμε ἐμεῖς μέ τούς ποιμένες καί τούς ἀγγέλους πού θά δοξολογοῦμε μέ ὅλη μας τήν ὕπαρξη τόν Φιλάνθρωπο Κύριο, τόν Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελο καί Ἄρχοντα τῆς Εἰρήνης.

Εὐλογημένοι Χριστιανοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, σᾶς εὔχομαι μέ ὅλη μου τήν καρδιά, «ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ πού ὑπερέχει κάθε νοῦ, νά φρουρήσει τίς καρδιές σας καί τά νοήματά σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Φιλιπ. δ΄, 7) καί «ὁ Θεός τῆς ἀγάπης καί εἰρήνης νά εἶναι μαζί σας» (Β΄ Κορ. ιγ΄, 11).

Χριστός ἐτέχθη!

Μέ θερμές εὐχές

Ὁ Μητροπολίτης

+ Ὁ Καστορίας Καλλίνικος